

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Ickekommersiell-Inga bearbetningar 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/> eller skicka ett brev till Creative Commons, 171 Second Street, Suite 300, San Francisco, California, 94105, USA. Material som publiceras i Merdeka & ÖsttimorInformation kan också publiceras i <http://www.globalarkivet.se>.

Indonesiens president i Östtimor

För att stärka relationerna mellan Indonesien och Östtimor gjorde president Susilo Bambang Yudhoyono (SBY) sitt tredje besök i Östtimor den 25-27 augusti. Han tjänstgjorde där som militär befälhavare 1976-1977, 1979-1980 och 1986-1988. Under den första dagen hedrade SBY vid en kyrkogård stupade indonesiska soldater. Därefter gick han till en annan kyrkogård för att hedra döda soldater från Östtimor. Presidenten åtföljdes av sin hustru och flera ministrar. Dagen efter var han inbjuden till lunch med Östtimors president Taur Matan Ruak som i sitt tal betonade vänskapen mellan de två länderna och framsteg som har gjorts på flera olika områden. Han tackade SBY för hans insatser för att utveckla harmoniska relationer.

Den 22 augusti lade the Timor-Leste National Alliance for an International Tribunal (ANTI) fram ett uttalande som bl.a. säger att SBY är delaktig i övergrepp som begicks under den indonesiska ockupationen. Man påpekar att det rättsliga efterspelet till våldsvägen under 1999 har skötts illa av både

Indonesien och FN (som vi ofta har skrivit). Under sina två mandatperioder har SBY inte förmått lösa de fall som berör brott mot mänskligheten. Rekommendationerna i de rapporter om människorättsbrott som har gjorts har ej följts och en nationell kommission för att finna barn från Östtimor som försvann under ockupationen har inte heller upprättats: politisk vilja har saknats. Offren för övergreppen har kontinuerligt krävt att straffriheten bryts genom att de ansvariga för människorättsbrotten ställs inför rätta i en rättvis och trovärdig internationell domstol upprättad av FN:s säkerhetsråd.

ANTI krävde också att regeringarna i Östtimor och Indonesien arbetar för att reda ut de brott mot mänskligheten som begicks. Man hoppades att regeringarna i Östtimor och Indonesien skulle acceptera uttalandet. Med tanke på den hittillsvarande utvecklingen är det svårt att tro att uttalandet kommer förändra de två regeringarnas politik.

Gabriel Jonsson